

og så havde vi levet med flygtningelejre i dag. Der var ikke andre muligheder. Vi havde at gøre med en katastrofe under udvikling, og skulle der gribes ind, skulle det være meget hurtigt.

Det er forskellen, og det er derfor, det er en vigtig konstatering, at Irak i dag ikke repræsenterer en risiko, at hvert fald ikke en risiko inden for de første par måneder. Der er altså andre muligheder.

Kl. 17.40

Til fru Laub: Nej, Saddam Hussein har ikke løftet den del af bevisbyrden, som han har i henhold til afviklingen. For øvrigt er jeg tilhænger af demokrati.

Og til hr. Ulrik Kragh: Jo, men jeg vurderer altså situationen anderledes, tidslementet anderledes. Min bedste vurdering er, at man kunne være kommet videre ad den fredelige afvæbnings vej, hvis man havde fulgt den indstilling, der lå hos flertallet i Sikkerhedsrådet og chefen for FN's våbeninspektører.

Formanden:

Så er det endnu tre korte bemærkninger. Hr. Jens Rohde, hr. Jens Hald Madsen, fru Pia Christmas-Møller.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

I forbindelse med alt det, hr. Niels Helveg Petersen har sagt nu, har jeg egentlig ikke så meget lyst til at trætte hr. Niels Helveg Petersen med alle de citater, som han er blevet konfronteret med i dag. Men alligevel, når han nu føler sig smigret over det, vil jeg dog godt lige spørge, hvad hr. Niels Helveg Petersen egentlig mente, da han i sin tid sagde og skrev, at han ikke har nogen tro på, at Irak bliver afvæbnet, så længe Saddam Hussein er ved magten.

Det var det, der stod i Politiken den 19. december 1998. Og dengang skrev hr. Niels Helveg Petersen også, at Saddam Hussein utvetydigt, klart har fået at vide, at næste gang han forbrød sig mod indgåede aftaler og betingelser, ville han ikke få flere advarsler.

Hvad er det, der har fået hr. Niels Helveg Petersen til at ændre opfattelse? Der er jo trods alt gået en del år og mange overtrædelser siden.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Nu skal jeg nok skåne for citater og for at prøve at sammenligne med 1998 og så nu. Det, det dre-

jer sig om for hr. Niels Helveg Petersen, er, at våbeninspektørerne nu siger, at de har mulighed for at fortsætte i modsætning til dengang. Da sagde man: Nu er det umuligt; vi kan ikke arbejde videre. Fair nok.

Men handler det i virkeligheden ikke om, hvilket resultat man kan opnå? Våbeninspektørerne er jo nede i et område på størrelse med Frankrig for at lede efter nogle små kemiske piller. Der skal man altså bruge mere end en måned, skulle jeg hilse og sige.

Det handler om, at våbeninspektørerne er sendt derned for, at Saddam Hussein skal bevise, at han har vilje, og at han er troværdig. Derfor må jeg spørge hr. Niels Helveg Petersen: Denne forlængelse, hr. Niels Helveg Petersen ønsker, er i og for sig indirekte en eller anden form for tillid til, at Saddam Hussein rent faktisk fremover vil vise stor samarbejdsvilje, vil afvæbne, vil destruere alle de kemiske våben, som han stadig væk har, for hvor er de ellers henne? Vi ved, at det er kommet ind. Det er i hvert fald ikke kommet ud. Har hr. Niels Helveg Petersen den tillid til Saddam Hussein?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg anerkender, at man kan være enig eller uenig i, om 12 år og 4 måneder er nok for Saddam Hussein til at afvæbne sit land. Det er en åben diskussion værd; vi har taget stilling til det spørgsmål i Det Konservative Folkeparti. Men jeg synes, at den tidligere udenrigsminister skylder os at svare åbent og ærligt på spørgsmålet om FN-forankringen. Vi har under debatten været tvunget til at høre på ganske grove påstande om, at vi har ført befolkningen bag lyset, og at vi har lagt et beslutningsforslag frem, som er i strid med FN's beslutninger.

Jeg vil gerne spørge, om hr. Niels Helveg Petersen er enig eller uenig i den påstand, vi fik fra hr. Keld Albrechtsen tidligere på dagen, nemlig at beslutningsforslaget er i strid med FN's beslutninger. Og jeg vil gerne høre, om hr. Niels Helveg Petersen kan bekræfte, at Udenrigsministeriets folkeretseksperter klart og tydeligt har sagt, at der med det beslutningsforslag, der ligger fremme for Folketinget, og med det FN-grundlag, der er bag, er et klarere og mere opdateret grundlag til iværksættelse af militære forholdsgregler, end der var i 1998.

Kl. 17.45